

تیتراهای امروز

عراقچی:

برجام کارش را کرد!

روحانی: چرا برخی نیمه خالی لیوان را می بینند

صفحه ۲

جادوی آماری دولت این بار در رشد اقتصادی

رشد ۰/۹ درصدی ناگهان ۵ درصد شد

صفحه ۱۶

دوره می شاعران انقلابی در آخرین شب شاعر سال ۹۵

صفحه ۱۳

نویخت: حذف یارانه نقدی ظلم به مردم است!

هم یارانه قطع می کنند هم ناله!

صفحه ۳

خبر

دلسوزان انقلاب

باید بر محور یک نفر متحد شوند

آیتالله العظمی نوری همدانی با بیان اینکه من بر شخص خاصی برای کاندیداتوری تاکید نمی کنم، گفت: همه کسانی که دلشان برای انقلاب می سوزد و می خواهند در راه پیشرفت گام بردارند باید بر محور یک نفر متحد باشند. آیتالله نوری همدانی در دیدار اعضای محرم مولفه اسلامی با بیان اینکه همواره محور وحدت در میان مسلمین حبل الله که همان اهل بیت (س) محسوب می شوند، هستند، اظهار کرد: از ابتدای اسلام تاکنون جریان هایی بودند و هستند که موجب تفرق و اختلاف می شوند اما اسلام روی همه آنها خط بطان کشیده است.

وی تاکید کرد: امروز اختلاف نظرات بسیاری در جامعه و در میان جریان های سیاسی وجود دارد در حالی که همه باید حول محور ولایت فقیه با یکدیگر متحد باشند.

آیتالله نوری همدانی گفت: امروز وظیفه این است که همگی سعی کنیم وحدت و اتحاد را در جامعه به وجود بیاوریم. همه کسانی که دلشان برای انقلاب می سوزد و می خواهند در راه پیشرفت گام بردارند باید بر محور یک نفر متحد باشند.

وی با بیان اینکه من بر شخص خاصی برای کاندیداتوری تاکید نمی کنم، گفت: آنچه اهمیت دارد این است که هدف همه ما باید وحدت باشد. در مقطعی که اتحاد نداشتیم، شکست خوردیم. آیتالله نوری همدانی گفت: اتحاد یک صنف خاص کافی نیست و تنها یک گروه و تشکل نمی تواند در برابر امواج و جریان های مختلف مقاومت کند زیرا اگر شکست بخورند وضعیت شان از قبل بدتر خواهد شد.

پیامک خوانندگان

۱۰۰۰۲۲۳۱

با شدت گرفتن اعتراضات رسانه ها و افکار عمومی نسبت به تصویب حقوق ۲۴ میلیونی مدیران، مجلس مصوبه خود را پس گرفت

عقب نشینی نجومی

صفحه ۲

عکس: حمید اهل، خبرنگاری خانه ملت

چرا مردم حرف رئیس جمهور را نمی فهمند!؟

معمای در آمد سرشار

دولت فروشنده!

۳- افزایش بیکاری به علت رقابت بخش تولیدی کشور با شرکت های چندملیتی که در سپتامبر پای شان به ایران باز شده است. سیاست دولت این است که درآمد حاصل از فروش بیشتر نفت و گاز را به عنوان تخفیف تصاحب بازار ایران، در اختیار شرکت های اروپایی و انگلیسی قرار دهد تا با «اقتصاد سیاسی»، جذابیت های حفظ «برجام» را در حوزه سیاست خارجی افزایش دهد.

شرکت های خارجی برای حضور در ایران از معافیت های مالیاتی و مشوق های دولتی برخوردار می شوند که امکان رقابت برابر را از رقبای ایرانی سلب می کند. به عنوان نمونه پیش از این سال ها بود که ایران در تولید محصولات شوینده در کشور خود کفا شده بود و میزان واردات نیز محدود بود اما اخیرا شرکت چندملیتی انگلیسی - هلندی «یونیلور» دفتر مرکزی خود را با حضور مدیرعامل این شرکت در تهران افتتاح کرد. یونیلور تحت حمایت دولت و با استفاده از ظرفیت شهرت گروهی از بازرگانان ز ایرانی، رقابت سنگینی در بازار شوینده ها با کارخانجات قدیمی ایرانی آغاز کرده که پیش بینی می شود بزودی با فتح بازار، رقبای ایرانی را از میدان به در کند.

افزایش اشتغال با بیکاری؟

جالب اینجاست که بر اساس مفاهیم رایج در کشورمان، حمایت از شرکت خارجی که در ایران «کارخانه» تاسیس می کند به علت ایجاد فرصت شغلی برای «کارگر ایرانی» توجیه می شود اما در جوامع اهل مطالعه و کشورهای توسعه یافته حضور شرکت چندملیتی در بازار ملی به معنای ایجاد شرایط نابرابر رقابتی برای تولیدکنندگان بومی و محلی است و نقد می شود. دقیقا به همین دلیل است که چندملیتی ها راهی آسیا و آفریقا شده اند تا

کما اینکه در گزارش صندوق بین المللی پول نیز رشد ۶ درصدی اقتصاد ایران دقیقا حاصل چند ماه فروش بیشتر نفت مطابق جدول سهمیه بندی اوپک ارزیابی شده که محدود و مقطعی است و هیچ دلالتی بر «افزایش تولید» در کشور ندارد. با این احتساب آنچه دولت به عنوان کارنامه اقتصادی و نشانه تحول در حوزه تولید و جذب سرمایه خارجی از آن نام می برد سرابی بیش نیست که حتی ادای نوشیدن از آن احتمالا به قدر نوشیدن آب شور، تشنگی می افزاید!

آشتی با واقعیت

آنچه به عنوان نتیجه اجرای «سیاست اقتصادی نوکینزی» به معنای ایجاد رکود حداکثری برای کنترل تورم همزمان با افزایش مالیات، مطابق تئوری مکتوب آقای رئیس جمهور و لیبرال- سرمایه داران حامی دولت یازدهم حقیقی است به شرح ذیل است:

۱- ورشکستگی صنایع کوچک و بزرگ به علت دوام همزمان رکود و تورم و افزایش سرسام آور هزینه های تولید

۲- افزایش مالیات در دریاقتی دولت از مردم در دوره رکود و کاهش شدید تولید به معنای اداره کشور با گران کردن مخارج زندگی مردم است که

انطباق دقیقی با سیاست های نوکینزی دارد. بازه اینجاست که دولت در مجموعه دستاوردهای خود، افزایش مالیات ها را نیز اعلام کرده که با توجه به افزایش میزان قاچاق، به معنای اعمال فشار بیشتر بر اقشار خاصی از جامعه است که اصولا متمول نیستند اما راهی هم برای فرار از پرداخت مالیات ندارند! براساس اطلاعات وزارت اقتصاد، درآمد مالیاتی دولت از ۳۹ هزار میلیارد تومان در سال ۹۱ به ۱۰۳ هزار میلیارد تومان در سال ۹۵ افزایش یافته است!

دادداشت امروز

دکتر زهرا طباحی: در شرایطی که حسن روحانی

در سال پایانی ریاست بر جمهور، رشد اقتصادی ۶ درصدی و مهار تورم و خروج از رکود را در مجمع سالانه بانک مرکزی به ملت مژده می داد، گزارش صندوق بین المللی پول با گزاره هایی نگران کننده منتشر شد. در این گزارش مواردی همچون عدم قطعیت در لغو تحریم ها، نامطمئن بودن شرایط و کاهش رشد اقتصادی در سال ۹۶ به علت پایان دوره توافق اوپک برای افزایش سهمیه فروش نفت بیشتر ایران و ابراز نگرانی پیرامون وضعیت نظام بانکی به چشم می خورد.

اما توصیفات رئیس جمهور و گزارش صندوق بین المللی پول، هیچ کدام انطباقی بر وضعیت اقتصادی مردم ندارد. ملت از بیکاری و رکود و تورم و افزایش مکرر قیمت کالاها و خدمات ناراضی اند و نچرخیدن چرخ زندگی بخش قابل توجهی از پدران و مادران و جوانان ایرانی به وضوح در گله های آنها مشهود است. مشکل کجاست؟

سودش کجاست!؟

رشد اقتصادی ۶ درصدی به معنای افزایش قابل توجه تولید یا درآمد سرانه ملی است. این درآمد سرشار از کجا آمده و چرا در زندگی مردم به جای تغییر مثبت، آثار منفی غیر قابل انکاری به جا گذاشته است؟ به قول معروف سود این رشد ۶ درصدی کجا رفته است!؟

رئیس جمهور ۹ اسفند مقابل اقتصادخوانده های بانک مرکزی اینگونه از کارنامه خود دفاع کرد: «برخی فکر می کنند اقتصاد مقاومتی چیز عجیب و غریبی است؛ اقتصاد مقاومتی یعنی اینکه ما تولید گازمان را تا پایان این دولت بیشتر از قطر خواهیم کرد؛ اقتصاد مقاومتی یعنی کاهش تورم و افزایش رشد اقتصادی، اقتصاد مقاومتی یعنی قدرتمندتر شدن اقتصاد مقابل تهدیدات خارجی».

دکتر روحانی به وضوح «اقتصاد مقاومتی» را به معنای فروش بیشتر نفت و گاز معنا می کند.

با استفاده از کارگر ارزان قیمت و منابع سایر کشورها سود خود را چندبرابر افزایش دهند.

موفقیت برندهای مشهور جهانی در فتح بازار بسادگی و با پشتوانه تبلیغات جهانی میسر می شود و به رغم اشتغال کارگران ایرانی در زیر مجموعه شرکت چندملیتی، کارگران تولیدکننده برندهای بومی بتدریج به علت ورشکستگی مدیران محلی، از کار بیکار می شوند. علاوه بر اینکه بخش قابل توجهی از سود حاصل از تجارت شرکت چندملیتی از اقتصاد محلی خارج و راهی انگلیس و آمریکا و کشورهای جهان اول می شود. مطابق مفاهیم اقتصادی، حمایت از تولیدکنندگان محلی اعم از برندهای خوراک و پوشاک ملی، خرید از سوپرمارکت های محلی به جای شرکت های زنجیره ای و هایپرمارکت ها یا حتی رستوران های بومی به جای زنجیره های هابی همچون مک دونالد و استارباکس و... بیش از ۲ برابر خرید از شرکت های چندملیتی، اقتصاد محلی را تقویت می کند، چرا که پول و سرمایه حاصل از آن به رونق همان مرز و بوم مبدأ می انجامد.

تولید یا مصرف؟

در مقابل سیاست حمایت از تولید و تولیدکننده بومی، سیاست خام فروشی حداکثری قرار دارد. با فروش نفت و گاز یا محصولات معدنی و آب و خاک، درآمد سرانه ملی بالا می رود اما پول حاصل از این مدل اقتصادی «عربی-آفریقایی» نیز در مقابل در مسیر واردات کالاهای ارزان قیمت و مصرفی هزینه می شود که از تولید آن بازمانده ایما البته مطابق تئوری رئیس جمهور روحانی، این همان مفهوم «اقتصاد مقاومتی» است!

به دلیل همین اختلاف نظر های کوچک، وقتی رئیس جمهور می گوید «شکر گزار باشید» و به کارنامه خود با جمله «شرمند مردم نشدیم» افتخار می کند، عصبانیت جامعه از دولت بیشتر می شود.

مردم و دولت دست کم از منظر اقتصادی با یکدیگر تفاهم ندارند! مردم از بیکاری و فقر و رکود و تورم به خدا رسیده اند و دولت از افزایش فروش نفت و واریز پول ها به جیب شرکت های چندملیتی برای خرید و واردات انواع و اقسام کالاها و خدمات راضی است!

دوام ریاضت اقتصادی

دولت از برجام تا اینجا کار به عنوان ابزار برای سیاست «ریاضت اقتصادی» استفاده کرده است. از یک طرف صادرات نفتی جیب کابینه را تقویت کرده و از طرف دیگر به علت بحرانی بودن وضعیت برجام، پول ها را مجدد برای تقویت اقتصاد اروپایی ها هزینه کرده تا آنها تک رای شان در حوزه حاکمیت جهانی را به دولت حسن روحانی و سیاست باج دهی سپار جامی بدهند. این یک کلاهبرداری تمام عیار اروپایی است که همه از ادامه آن راضی هستند فقط این وسط «درآمد سرشاری» که بنا بود به جیب ایرانیان در ۱۰۰ روز اول دولت دکتر روحانی واریز شود و آنها را از دریافت «یارانه» منصرف کند، گم و گور شده است! البته این مساله هم به حدی مهم نیست که باعث شرمندگی دولت برابر وعده های محقق نشده شود.

ختم کلام: ادامه سیاست «باج دهی سپار جامی» نه تنها به پایان رکود و تورم و ایجاد رونق اقتصادی منجر نمی شود بلکه به واسطه ترغیب شرکت های چندملیتی اروپایی - آمریکایی به مهندسی اقتصاد ایران، ورشکستگی شرکت های تولیدکننده ایرانی را تصاعدی زیاد می کند. مالیات ها برای تامین هزینه سرسام آور اداره کشور توسط دولت، باز هم زیاد می شود و برای کنترل افکار عمومی نیز درگیری های شبه فرهنگی - امنیتی همچون موضوع کنسرت های جامعه تزریق می شود تا در بحبوحه فرقه فرقه شدن ملت، نجومی بگیران به حق دلای شان از سفره اقتصاد سپار جامی برسند و آقا زاده های بی وطن، برای تصدی کرسی های مدیریتی و ادامه راه پدران لیبرال - سرمایه دار، از «خارج» با امید به آینده راهی «داخل» شوند!

Advertisement for 'Tehdid Tolidi Mili' (Threat to National Production) featuring a lion and runners, with text 'خرید کالای خارجی؛ تهدید تولید ملی' and a barcode.